

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 3861

Doknr.
725775

Dato
19-08-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 22. juli 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 13 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 13:

”Er ministeren enig i, at vurderingen af antallet af BPA-ordninger på landsplan ikke er retvisende, fordi det kun er 36 ud af 98 kommuner, der har indberettet data i perioden 2016 og 2017, og hvordan vil ministeren sikre, at alle kommuner fremadrettet hvert år indberetter data om antallet af BPA-ordninger, så der kan opnås et retvisende billede af udviklingen?”

Svar:

Jeg lægger til grund for besvarelsen, at der med BPA-ordninger menes hjælperordninger efter servicelovens §§ 95 og 96.

Opgørelsen af antallet af hjælperordninger efter § 96 er i svaret på SOU alm. del spørgsmål 413 (folketingsåret 2018-19 1. samling) baseret på en opregning fra 36 kommuner til landsplan på baggrund af indbyggertal. Blandt andet derfor er der usikkerhed forbundet med opgørelsen. På grund af betydelige forskelle i indretningspraksis knytter der sig herudover en særlig usikkerhed til opgørelsen af antal modtagere af kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter § 95, jf. også min besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 11.

Tolkningen af tallene må foretages med varsomhed, jf. også besvarelsen af SOU alm. del spørgsmål 413 (folketingsåret 2018-19 1. samling), hvor der fremhæves:

”Opgørelsen er baseret på indberetninger fra 36 kommuner, der har godkendt alt data til statistikken. Tallene [...] er opregnet fra de 36 kommuner til landsplan på baggrund af indbyggertal. Blandt andet derfor er der usikkerhed forbundet med opgørelsen [...] Når flere personer er registreret som modtagere af BPA fra 2016 til 2017, kan det skyldes, at der er kommet flere personer med handicap, der har behov for denne ordning. Men det kan også afspejle en styrket indsats fra kommunernes side samt arbejdet i regi af Børne- og Socialministeriets datastrategi med at forbedre kommunernes registreringspraksis. Stigningen er dog lille og skal tolkes med varsomhed i lyset af usikkerhederne i opgørelsen.”

På trods af disse usikkerheder og forbehold mener jeg ikke, at ministeriets opgørelse i svaret på SOU alm. del spørgsmål 413 (folketingsåret 2018-19 1. samling) af antallet af modtagere ikke er retvisende.

Kommunerne er i henhold til § 82, stk. 1 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område forpligtet til at indsende data, herunder bl.a. om hjælperordninger

efter §§ 95 og 96. I henhold til § 82, stk. 2 kan social- og indenrigsministeren kræve, at kommunerne iværksætter en handlingsplan for at sikre rettidige og retvisende data-indberetninger, hvis kommunerne gentagne gange ikke overholder indberetningspligten. Se i denne sammenhæng også min samtidige besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 11, hvor jeg omtaler årsagerne til de manglende indberetninger og mulige sanktionsmuligheder, hvis data fortsat ikke indberettes.

Med venlig hilsen

Astrid Krag